

31.2.2; 14a (משנה ב) → 15a (זו דברי ר"ש ומחלוקתו)

note: since our שיעור (p. 13) משנה ג we will leave the outline of משנה ב, we will only address גמרא

1. לא תזבח לה' אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת ה' אלהיך הוא: דברים יז, א

2. עֹרֶת או שְׁבוֹר או חֲרוּץ או יָבֵלֶת או גֶּרֶב או יִלְפֶת לא תִקְרִיבוּ אֵלָהּ לה' וְאִשָּׁהּ לא תִתְּנֶנּוּ מֵהֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לה': ויקרא כב, כב

3. וְכִי יִהְיֶה בוֹ מוֹם פֶּסֶחַ או עֹר או כָּל מוֹם רָע לא תִזְבְּחוּ לה' אֱלֹהֶיךָ: דברים טו, כא

4. לא יִבָּקֵר בֵּין טוֹב לָרַע וְלֹא יִמְרְנוּ וְאִם הָמָר יִמְרְנוּ וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרָתוֹ יִהְיֶה קָדֵשׁ לא יִגָּאֵל: ויקרא כז, לג

5. לא יִחַלְפֶנּוּ וְלֹא יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בָּרַע או רָע בְּטוֹב וְאִם הָמָר יִמִּיר בְּהֵמָה בְּבֵהֶמָה וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרָתוֹ יִהְיֶה קָדֵשׁ: ויקרא כז, י

6. וְקָדֹשִׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ וְנִדְרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתְ אֶל הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר יִבְחָר ה': דברים יב, כו

I הקדש status of animals that were sanctified after getting a permanent מום and then redeemed from מושב

a after פדיון are just like חולין;

i בכורה ומתנות are חייב in בכורה and מתנות must be taken;

1 note: this is only true if they were redeemed → our תנא holds that בכורה דמים deflects קדושת דמים

ii גזירה ועבודה may be used for work and sheared;

1 note: only after פדיון → supports ר"א who holds that גזירה ועבודה have prohibitions of קדשי בה"ב

(a) rejection: even רבנן might agree with למזבח קדשי דמים (originally intended for מזבח) – תמימים due to גזירה

iii offspring and milk may be used;

1 offspring: became pregnant before פדיון (else, it's obvious) and birthed after → without פדיון, would be אסור

(a) question: would those offspring be accessible to פדיון without a מום?

(i) בריתא: if someone dedicates a בע"מ to the מזבח, its offspring are redeemed as תמימים

1. reason: there's no קדושת הגוף

a. and: the טפל (offspring) should not be more sanctified than the עיקר (mother)

(ii) inference: in that case, he dedicated them for למזבח; but if he dedicates it לדמיו – has קדוה"ג – למזבח לדמיו

1. supporting: קדוה"ג has המקדיש קדושת דמים למזבח רבא, who contends that

iv שחוט חוץ: if one slaughters it outside – exempt;

1 במת יחיד read "חייב" and set the circumstance as יחיד

(a) per: his ruling that if one slaughters a בעל מום at יחיד, he is חייב (for violation of v. 1)

(i) argument: v. 2 already covers במת צבור → v. 1 must be about יחיד

1. counter: perhaps v. 1 is about בכור (has קדושה as בע"מ, כ"א, it should be brought as well – קמ"ל)

a. block: v. 3 covers בכור בעל מום

2. counter: perhaps v. 1 is about מעשר בהמה (has קדושה even as בע"מ, כ"א, it should be brought as well – קמ"ל)

a. block: the העברה::העברה (ב) already covers מע"ב בע"מ

3. counter: perhaps v. 1 is about תמורה

a. justification: since it has קדושה as בע"מ – per v. 5 – it should be offered – קמ"ל

b. block: v. 4 establishes קודש (source): תמורה::just as "source" isn't offered as בע"מ, so תמורה

4. counter (ר' זירא): perhaps v. 1 is about קדשים וולדות

a. justification: as קדוש as קדוש and וולדות קדשים – by virtue of mother, should be offered – קמ"ל

b. block (רבא): per (רבא) – v. 5 compares תמורות and וולדות → נדרים aren't brought as בע"מ

v תמורה: and they cannot generate תמורה

1 source: v. 5 (1st clause is obvious) → only one which was originally טוב (תמים) can make תמורה

vi אם מתו: if they die, they may still be redeemed

1 ייפדו (→ even if dead – העמדה והערכה) קדשי בה"ב don't require קדשי בה"ב, who holds that ר"ש, this is only according to ר"ש

(a) and: ר"ש agrees that a בע"מ from before הקדש can be redeemed even if it died (ג: תמורה)

(i) reason: requiring פסוק – אותה – excluding מעיקרו מום

(ii) dissent: ר"ש says that even מעיקרא (even וחייה [and אותה is a challenge]) בעל מום מעיקרו

1. if so: רבנן who disagree with ר"ש (תמורה ג:) should agree that מעיקרו מום is נפדה

a. and: רב should have assigned this משנה to "ר"ש ומחלוקתו" (against ר"ש)

b. answer1: רב holds like ר"ל – רבנן hold that קדשי מזבח don't require העמדה והערכה

i. and: that doesn't fit our משנה, as in ג (below) – יקברו – מתו

ii. challenge: perhaps they have to be buried to avoid letting dogs eat them

iii. answer: if so, should have stated – נעשו טריפה – אם נעשו טריפה

c. answer2: רב assigned the משנה to "ר"ש ומחלוקתו"

2 exception: בכור and מעשר בהמה have inherent קדושה and the prior מום doesn't obstruct that